

Nr 259

Av fru **Eriksson** i Stockholm m. fl., om kostnadsfritt tillhandahållande av tablett mot sockersjuka.

Under vårriksdagen 1958 väcktes en motion i vilken hemställdes, att tablett mot sockersjuka — BZ55- och D 860-preparaten — måtte uppföras på förteckningen över kostnadsfria läkemedel, då de ersätter insulin, som är kostnadsfritt för sockerpatienter. Riksdagen tillstyrkte motionen och ansåg, att om icke nya medicinska rön framkom, som talade däremot, skulle tabletterna kunna tillhandahållas de sockersjuka även utan att man avvaktade översynen av läkemedelsreformen i övrigt.

Vid andra lagutskottets behandling av motionen inhämtades medicinalstyrelsens yttrande. I detta hänvisade styrelsen till föreståndaren för biologiska avdelningen vid statens farmaceutiska laboratorium och till en medlem i styrelsens vetenskapliga råd samt till specialitetsnämnden. Från dessa framhölls, att preparaten nu prövats under så lång tid, att effekten var väl känd. De tillstyrkte därför att patienterna fick tabletterna på samma sätt som insulinet. Medicinalstyrelsen ansåg emellertid, att det var skäl att avvakta läkemedelsutredningens resultat, innan man slutgiltigt tog ställning till tablettkostnaderna. Utredningen avsågs då bli färdig under året.

Läkemedelsutredningen har först i december 1959 blivit färdig med sitt arbete, och i betänkandet (SOU 1959:43) föreslås, att "vid sidan av insulin jämväl den mot sjukdomen avsedda tablettbehandlingen" bör upptagas i förteckningen för sockersjuka.

Då det uppenbarligen icke längre råder tveksamhet från medicinskt håll om tablettbehandlingen och då den utredning, som skulle avvaktas, nu är avslutad och ger sitt förord till kostnadsfria tablett, borde äntligen frågan vara mogen att lösas. Proposition om läkemedelsrabatteringen är visserligen förbådad under våren, och om detta sker, blir det självklart att även denna läkemedelsersättning tillstyrkes. Men om en proposition av olika skäl icke lämnas? Läkemedelsfrågan i stort är ett synnerligen besvärligt problem och starkt delade meningar råder både i utredningen och säkerligen bland remissinstanserna. Skulle detta göra det omöjligt att under våren lägga fram ett förslag, borde tabletterna ändå bli kostnadsfria redan nu, eventuellt genom att Kungl. Maj:t "i annan ordning medger, att karbutamid och

derivat därav under en försöksperiod av förslagsvis ett år må under motsvarande betingelser, som gälla i fråga om insulin, utlämnas kostnadsfritt till patienter, lidande av sockersjuka", såsom medicinalstyrelsen uttryckte sig 1958.

Med stöd av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att de sockersjukas tablettor kostnadsfritt tillhandahållas redan i år, oavsett om läkemedelsrabatteringen i sin helhet reformeras.

Stockholm den 26 januari 1960

Thyra Löfqvist

Rosa Svensson

Nancy Eriksson

Einar Rimmerfors